XII C 1503/24, Umowa kredytu w euro bez klauzul indeksacyjnych oraz ocena jej ważności i braku niedozwolonych postanowień umownych. - Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

LEX nr 4091301

Wyrok

Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 5 września 2025 r.

XII C 1503/24

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia SO Ewa Budner.

Sentencja

Sąd Okręgowy w Łodzi, XII Wydział Cywilny Rodzinny po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2025 r. w Łodzi na rozprawie sprawy z powództwa D. G. i W. G. przeciwko D. B. P. S. A. z siedzibą w W. o ustalenie i zapłatę 1. oddala powództwo;

2. zasądza solidarnie od D. G. i W. G. na rzecz D. B. P. S. A. z siedzibą w W. kwotę 10.851 (dziesięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

Uzasadnienie faktyczne

Pozwem z dnia 16 października 2024 r. skierowanym przeciwko D. B. P. S.A. z siedzibą w W. W. G. oraz D. G. reprezentowani przez pełnomocnika w osobie adwokata wnieśli o:

1. zasądzenie od pozwanego D. B. P. S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów łącznie kwoty 63.459,44 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po doręczeniu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty, tytułem zwrotu części nienależnie pobranych kwot w przypadku uznania, iż umowa nr (...) z dnia 2 marca 2012 r., zawarta w dniu 5 marca 2012 r. jest nieważna;

2. ustalenie, że umowa kredytu nr (...) z dnia 2 marca 2012 r., zawarta w dniu 5 marca 2012 r. jest nieważna;

3. ewentualnie w przypadku uznania przez Sąd, iż umowa nr (...). z dnia 2 marca 2012 r., zawarta w dniu 5 marca 2012 r. jest ważna, zasądzenie od pozwanego D. B. P. S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz powodów łącznie kwoty 5.694,43 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po doręczeniu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty, tytułem zwrotu nienależnie pobranych w przypadku uznania, iż w umowie nr (...). z dnia 2

marca 2012 r., zawarta w dniu 5 marca 2012 r. znajdują się niedozwolone postanowienia umowne;
4. zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych powiększonych o kwotę 34,00 zł tytułem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.
(pozew k. 4 - 26).
W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o:
1. oddalenie powództwa w całości;
2. na podstawie art. 98 § 1^1 k.p.c. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictw oraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.
(odpowiedź na pozew k. 48 - 78 v.).
Na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2025 r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.
(protokół rozprawy k. 163 - 163v.).
Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:
W dniu 21 grudnia 2011 r. powodowie W. G. oraz D. G. wystąpili z wnioskiem do D. B. P. S.A. o udzielenie kredytu na spłatę kredytu mieszkaniowego w wysokości 480.000 zł w walucie euro.
(wniosek kredytowy k. 82 - 87 v.).
Dnia 5 marca 2012 r. W. G. oraz D. G. podpisali z D. B. P. S. A.z siedzibą w W. jako kredytodawcą umowę kredytu nr (...)..., a sporządzoną dnia 2 marca 2012 r.
Zgodnie z punktem I Indywidualne warunki kredytu ppkt 26 - walutą kredytu było euro. Kwota udzielonego kredytu wynosiła 120.470,00 (ppkt 25). Okres kredytowania określono od dnia zawarcia umowy do dnia 4 marca 2042 r. (ppkt
27).
Wypłata kredytu miała nastąpić jednorazowo. Datę ostatecznej wypłaty kredytu określono na dzień 5 czerwca 2012 r. (ppkt 28). Kredyt wypłacono w euro.
Zgodnie z pkt 33 w związku z udzieleniem Kredytu Kredytobiorca był zobowiązany do zapłaty jednorazowej Prowizji Przygotowawczej w kwocie 0,00 EURO.
Celem kredytu była spłata zobowiązań finansowych (refinansowanie) określonych w punkcie I. 29 powyżej - do kwoty łącznie nie przekraczającej kwoty kredytu - cel główny (ppkt 40).
Prawnym zabezpieczeniem kredytu była m.in. hipoteka do kwoty 180.705,00 ustanowiona w walucie euro na nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), lokal mieszkalny nr o nr KW nr (...). prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych w celu zabezpieczenia zaspokojenia wierzytelności Banku z tytułu udzielonego kredytu, w tym o zwrot kwoty kredytu, zapłatę odsetek oraz opłat, prowizji i kosztów (ppkt 46 w zw. z ppkt 45).
Zgodnie punktem II "Pozostałe postanowienia umowy kredytu" pkt 2 "Spłata kredytu, oprocentowania kredytu i innych należności" ppkt 2.3.1. spłata Kredytu wraz z

Oprocentowaniem Kredytu i innymi należnościami Banku powstałymi w związku z zawarciem Umowy Kredytu następowała poprzez obciążenie, w dacie wymagalności, rachunku bieżącego kwotą Raty i innych należności oraz poprzez przelew tych środków na Rachunek Bieżącej Obsługi Kredytu. Jeżeli Rachunek Bieżący prowadzony był w złotych, to w przypadku kredytu walutowego należności Banku, wyrażone w walucie Kredytu, Bank pobierał poprzez obciążanie Rachunku Bieżącego kwotą w złotych, stanowiącą ich równowartość. Równowartość kwoty w złotych ustalana była według kursu sprzedaży waluty obcej, obowiązującego w Banku na podstawie Tabeli Kursów, na dwa Dni Robocze przed Datą Wymagalności każdej należności Banku. Kredytobiorca mógł dokonywać spłaty kredytu w Walucie Kredytu, z wykorzystaniem rachunku bieżącego prowadzonego w walucie kredytu. W przypadku gdy kredytobiorca nie posiada Rachunku bieżącego prowadzonego w walucie kredytu albo zrezygnuje ze spłaty kredytu za pośrednictwem tego rachunku w trybie określonym w niniejszej umowie wówczas kredytobiorca mógł dokonać spłaty kredytu poprzez wpłatę należnej Bankowi kwoty bezpośrednio na nieoprocentowany rachunek bieżącej obsługi kredytu. Za zgodą Banku Kredytobiorca mógł dokonywać spłat Rat Kredytu walutowego także w inny sposób, w tym w szczególności dokonać spłat w innej walucie obcej niż Waluta Kredytu. Jeżeli spłata Rat Kredytu walutowego następowała w innej walucie niż waluta Kredytu, wówczas kwota wpłaty miała zostać przeliczona najpierw na złote po kursie kupna tej waluty, a następnie na walutę Kredytu po kursie sprzedaży, przy zastosowaniu kursów obowiązujących w Banku na podstawie Tabeli Kursów. Jeżeli spłata następowała po Dacie Wymagalności Raty lub innych należności, do przeliczenia walut miały zastosowanie kursy z Daty spłaty.

Zgodnie z podpunktem 2.4.4. wcześniejsza spłata Kredytu walutowego winna zostać dokonana w złotych, w walucie kredytu albo w innej walucie obcej niż waluta kredytu. W przypadku wcześniejszej spłaty kredytu w innej walucie obcej niż waluta kredytu wpłacona kwota zostanie przeliczona na złote po kursie kupna tej waluty, a następnie na walutę Kredytu po kursie sprzedaży, przy zastosowaniu kursów obowiązujących w Banku w Dacie Spłaty na podstawie Tabeli Kursów.

Jak wynika z ppkt 7.3. w sprawach nie uregulowanych umową miały zastosowanie postanowienia Regulaminu Kredytowego oraz Regulaminu

Produktowego, a kredytobiorcy potwierdzili, że je otrzymali.

W myśl ppkt 8.3. w Regulaminie Produktowym zdefiniowano m.in. używane w umowie pojęcie Tabela kursów (2.7.1.).

(umowa kredytu-k. 27 - 31v.).

Zgodnie z załącznikiem do umowy kredytu - Regulamin Produktowy (dla kredytu mieszkaniowego i kredytu konsolidacyjnego) D. B. PBC S.A. - ppkt 3.2.3. kwota kredytu miała być wypłacona Kredytobiorcy w złotych lub w walucie obcej, przy czym w przypadku kredytu udzielonego w walucie innej niż złoty wypłata kredytu miała być realizowana po przeliczeniu kwoty kredytu lub kwoty transzy kredytu, w przypadku kredytów wypłacanych w transzach na walutę w której realizowany był cel kredytu. W takiej sytuacji bank dokonywał przewalutowania według obowiązującego w Banku na podstawie Tabeli kursu kupna waluty kredytu z dnia wypłaty lub danej transzy.

Przez tabelę kursów - rozumiano obowiązującą w banku "Tabelę kursów dla kredytów mieszkaniowych i konsolidacyjnych w walutach obcych D. B. P. S.A.", publikowaną na stronie internetowej banku (ppkt 2.7.1.)
(Regulamin Produktowy-k. 101 - 104 v.).
Zgodnie Regulaminem Kredytowym dla konsumentów D. B. P. S.A. - ppkt 6.7. w przypadku kredytów walutowych bank był upoważniony (lecz nie obowiązany) do dochodzenia zapłaty wyrażonych w walucie obcej zobowiązań kredytobiorcy w złotych, po przeliczeniu kwoty wymagalnych należności kredytobiorcy na złote, według kursu sprzedaży waluty kredytu obowiązującej w Banku na podstawie tabeli kursów z dnia wymagalności należności lub z dnia wszczęcia procedury ich dochodzenia (w szczególności wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego).
(Regulamin Kredytowy -105 - 112v.).
Pismem z dnia 4 kwietnia 2024 r. strona pozwana poinformowała kredytobiorców, iż został udzielony kredyt mieszkaniowy na dzień 5 marca 2012 r. w wysokości 120.470,00 EUR. (pismo-k. 33).
26 czerwca 2024 r. kredytobiorcy podpisali oświadczenie o świadomości skutków unieważnienia umowy kredytu.
(oświadczenie-k. 38).
Przedmiotowy kredyt został zaciągnięty na cele mieszkaniowe. Nieruchomość nie była przeznaczona na wynajem ani w celu prowadzenia działalności gospodarczej. Pracownik Banku bagatelizował ryzyko walutowe, wskazywał, że jest niewielkie oraz że to bardzo stabilna waluta. Pracownik Banku nie przedstawił symulacji spłat rat, ponadto nie udzielono wnioskodawcom dokumentów do samodzielnego zapoznania się. Powodowie wszystkie raty kredytu spłacali w euro.
(zeznania powoda W. G.- k. 156 - 157).
Kredyt w pozwanym Banku został udzielony w euro bez przewalutowania. Został on wypłacony w euro na spłatę kredytu w Polbanku, który zaciągnięty był również w euro. Spłata kredytu również następowała w euro, a każda spłata w powyższej walucie powodowała zmniejszenie salda kredytu. Gdyby kredyt został udzielony z przewalutowaniem to po wypłacie środków nastąpiła by operacja przewalutowania na inną walutę po kursach Banku. Doradca klienta zobowiązany był do poinformowania klientów m.in. o ryzyku kursowym oraz o tabeli kursów, a także o ryzyku kursowym w formie symulacji pisemnej, która obrazowała jak kurs wpłynie na wyliczenie równowartości raty i salda kredytu. Jeżeli klienci Banku uzyskiwali wynagrodzenie w złoty to pracownik banku miał obowiązek zaproponowania kredytu w tej samej walucie. To klienci wybierali w jakiej walucie chcą, aby bank udzielił kredytu, a następnie wybór ten zaznaczali we wniosku kredytowym.
(zeznania świadków: A. P. -k. 154 v. - 155 v., oraz K. P.- k. 156).
Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a w ocenie Sądu nie było podstaw, by podawać w wątpliwość okoliczności faktyczne wynikające z ich treści. Czyniąc ustalenia faktyczne, Sąd uwzględnił także zeznania powodów na rozprawie, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia.
Sąd dopuścił dowód z przesłuchania zeznań - świadków pracowników banku - A. P. oraz K. P. zgłoszony w punkcie 7 odpowiedzi na pozew. Ich zeznania w istotny sposób wyjaśniły

kluczowe kwestie dotyczące charakterystyki kredytu. Dzięki tym zeznaniom stało się jasne, że nie mamy do czynienia z kredytem waloryzowanym, lecz kredytem udzielonym w walucie euro. Świadkowie wskazali, że z dokumentów wynika jednoznacznie, iż kredyt został udostępniony w euro, a cała procedura związana z jego realizacją - w tym przeksięgowanie kwoty kredytu oraz przewalutowanie - odbywała się w tej samej walucie. Co więcej, saldo zadłużenia również było wyrażone w euro, co wyklucza możliwość waloryzacji kredytu na inną walutę.
Sporządzając niniejsze uzasadnienie, w sposób możliwie zwięzły, Sąd kierował się dyspozycją art. 327^1 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (KPC). Sąd przyjął, że nie ma potrzeby i obowiązku wyrażania szczegółowego stanowiska co do wszystkich poglądów prezentowanych przez strony, o ile nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd odniósł się do stanowisk i zarzutów stron en bloc, poprzez zaprezentowanie odmiennego zapatrywania w kwestii faktów lub prawa nie pozostawiające przestrzeni dla obrony pozostałych zarzutów, które - przy uwzględnieniu koncepcji Sądu - stały się bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie prawne

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagał się ustalenia nieważności umowy kredytu zawartej z pozwanym bankiem, argumentując, iż umowa ta - będąc rzekomo umową "kredytu walutowego" - zawiera mechanizmy sprzeczne z prawem i naruszające interesy konsumenta. Jednakże z treści umowy oraz zebranego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że kredyt został udzielony w walucie euro (EUR), wypłacony w euro i spłacany w euro. Umowa nie zawierała klauzul indeksacyjnych ani przeliczeniowych, nie występowało przeliczenie kwoty kredytu według kursu waluty obcej, ani też przeliczenie rat kredytowych na złote polskie (PLN). Nie występował również mechanizm spreadu walutowego.

Sąd uznał powództwo za bezzasadne i oddalił je w całości.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy zasadnicze znaczenie ma ocena indeksacji kredytu denominowanego oraz jednowalutowości umowy kredytu.

Charakter prawny umowy - brak podstaw do przyjęcia nieważności

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z klasycznym kredytem walutowym, tj. kredytem nominowanym i rozliczanym w tej samej walucie - euro (EUR). Umowa nie przewidywała wypłaty środków w walucie krajowej ani ich przeliczenia według kursu waluty ustalanego przez bank, jak ma to miejsce w przypadku kredytów indeksowanych lub denominowanych. W szczególności: kwota kredytu została wyrażona w euro; spłata kredytu następowała w euro oraz w umowie nie występują klauzule odnoszące się do kursu walutowego banku.

Brak tych elementów przesądza o braku podstaw do zakwestionowania ważności umowy na gruncie przepisów o klauzulach abuzywnych (art. 385^1 i n.k.c.) ani na gruncie art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 69 ust. 1 i 2 Prawa bankowego.

Brak klauzul abuzywnych

Art. 3851 k.c. § 1 stanowi, iż postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone

postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.
W sprawach dotyczących kredytów "waloryzowanych do waluty obcej", głównym powodem stwierdzania nieważności umów jest występowanie w nich klauzul abuzywnych odnoszących się do mechanizmu indeksacji lub denominacji oraz jednostronnego ustalania kursu walutowego przez bank. Tymczasem w analizowanej sprawie nie występują jakiekolwiek postanowienia, które mogłyby zostać uznane za abuzywne w rozumieniu art. 385^1 k.c., ponieważ:
- nie ma mowy o jednostronnym ustalaniu kursu przez bank;
- nie występuje mechanizm indeksacji ani denominacji;
- umowa jest przejrzysta, jednoznaczna, nie zawiera elementów godzących w równowagę kontraktową stron.
Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W myśl art. 69 ust. 2 pkt 2 Prawa bankowego, umowa kredytu powinna określać m.in. kwotę i walutę kredytu (pkt 2).
W niniejszej sprawie te elementy zostały zachowane - kwota kredytu została jednoznacznie określona w euro, środki zostały wypłacone i rozliczane w tej samej walucie. Umowa spełnia wymogi konstrukcyjne przewidziane przez ustawodawcę i jako taka nie może być uznana za sprzeczną z przepisami prawa ani zasadami współżycia społecznego.
Jeśli umowa kredytu jest jednowalutowa, oznacza to, że kwota kredytu została określona w walucie euro, a kredyt nie podlega mechanizmowi przeliczenia na walutę krajową (np. PLN) w trakcie trwania umowy. Sąd może uznać, że brak klauzul indeksacyjnych lub waloryzacyjnych powoduje, że umowa jest stabilna i nie podlega przewalutowaniu, a więc nie ma podstaw do jej unieważnienia na podstawie nieuczciwych warunków umowy. W takim przypadku sąd mógłby stwierdzić, że umowa jest zgodna z prawem, ponieważ obie strony zaakceptowały jednoznaczny mechanizm kredytowania w euro, co nie wiąże się z ryzykiem zmiany kursu waluty, jak w przypadku umowy indeksowanej.
Umowy kredytowe denominowane do euro, które nie zawierają klauzul indeksacyjnych, mogą być uznawane za jasne i przejrzyste, o ile są zrozumiałe dla konsumenta i nie wprowadzają go w błąd. W takim przypadku sąd może uznać, że brak mechanizmów waloryzacji kursowej nie narusza zasad równości stron umowy i nie występują nieuczciwe warunki, które mogłyby prowadzić do jej nieważności. Jeśli strony zawarły umowę dobrowolnie i świadomie, to umowa ta może być uznana za zgodną z przepisami prawa. W przypadku, gdy kredyt denominowany do euro nie zawiera klauzul indeksacyjnych, sąd może uznać, że nie ma podstaw do uznania umowy za nieważną, ponieważ nie narusza ona przepisów kodeksu cywilnego dotyczących swobody zawierania umów. W takim przypadku, sąd nie dostrzega również naruszenia przepisów ochrony konsumentów, ponieważ kredytobiorca miał pełną świadomość, że umowa jest denominowana do euro i przyjął to ryzyko walutowe. W wyrokach dotyczących kredytów denominowanych w walutach obcych,

sądy często oceniają, czy umowa zawiera tzw. klauzule abuzywne, które mogą zostać uznane za nieważne. Jednak w przypadku kredytów, które nie zawierają klauzul indeksacyjnych (czyli waloryzujących), sąd może uznać, że brak takich klauzul uniemożliwia uznanie umowy za nieważną, ponieważ nie występuje ryzyko jednostronnego kształtowania jej warunków przez bank. Kredytobiorca otrzymuje kwotę kredytu w euro, a jego zobowiązanie jest związane z równowartością tej kwoty, co nie wprowadza dodatkowego ryzyka.

Świadome zawarcie umowy przez powodów

Nie zostały wykazane również okoliczności, które mogłyby wskazywać na działanie banku z naruszeniem obowiązków informacyjnych lub stosowanie praktyk wprowadzających w błąd. Z ustaleń wynika, że powód miał pełną świadomość, że zawiera umowę kredytu w euro, akceptował zarówno wypłatę, jak i spłatę w tej walucie, a jego zdolność kredytowa została oceniona również z uwzględnieniem ryzyka kursowego.

Zgłaszane przez powoda żądanie ustalenia nieważności umowy w oderwaniu od jej rzeczywistego charakteru prawnego, opiera się de facto na błędnym utożsamieniu umowy kredytu walutowego z kredytem indeksowanym/denominowanym, co nie znajduje potwierdzenia w treści umowy.

Brak klauzul indeksacyjnych, rozliczanie kredytu w jednej walucie (euro) oraz brak przeliczeń według kursów ustalanych przez bank prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż umowa kredytu będąca przedmiotem postępowania:

nie zawiera klauzul abuzywnych, nie narusza przepisów prawa, nie jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, została zawarta świadomie i dobrowolnie przez obie strony.

Ponadto, zabezpieczenie kredytu również zostało ustanowione w euro, co dodatkowo umacnia argument, że cała transakcja kredytowa była oparta na tej samej walucie i nie wiązała się z koniecznością przeliczeń walutowych w trakcie obowiązywania umowy. W takim przypadku, stosowanie przepisów o ochronie konsumentów w zakresie indeksacji walutowej oraz przewalutowań jest nieuzasadnione, a umowa nie może być uznana za nieuczciwą ani za naruszającą interesy kredytobiorcy.

Z tych względów Sąd, działając na podstawie art. 189 k.p.c., oddalił powództwo o ustalenie nieważności umowy jako niezasadne.

Koszty procesu:

Strona pozwana wygrała proces w całości, wobec czego na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd obciążył powodów solidarnie kosztami procesu.

W niniejszej sprawie strona powodowa poniosła koszty opłaty od pozwu w wysokości - 1.000 złotych, koszty zastępstwa procesowego - 10.800 złotych (ustalone na podstawie § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1964) oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 51 złotych.

W konsekwencji Sąd zasądził od powodów na solidarnie na rzecz pozwanego Banku kwotę 10.851 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Stosownie do treści art. 98 § 1^1 k.p.c. od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu przyznano odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.